

בס"ד, כ"ג אייר תש"פ
'פ/1021-25

קריאת קודש

אל אחינו בית ישראל בכל מקומות מושבותיהם ה' עליהם יחיו!
בעקבות הנגיף המסתובב בכל תפוצות תבל, נאלצנו לגלות מבתי הכנסיות ומבתי המדרשות, ולהתפלל בחוצות עיר עד יעבור זעם.

שומה עלינו לעמוד ולהתבונן על מה עשה ה' ככה, להגלות בנים מעל שולחן אביהם, וכל אחד ידוק ויפשפש בנגעי בתי נפשו, ויבחן את מעשיו, ויתקן את הצריך תיקון. ברם, בהיות והצרה היא צרת רבים, מחובתנו לפשפש גם בנגעי הרבים. ואחד הדברים שבודאי צריכים תיקון, הינו דיבורי חול בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות, וכמה יכאב וידאב הלב, לראות אנשים משוחחים בדברי חולין באמצע התפילה וקריאת התורה, ובאמצע לימוד ושיעורי תורה, ואינם שמים על לב לתת מחסום לפיהם, ומלבד אשר גורמים רעה גדולה לעצמם, כמובא בספרים הקדושים, עוד גורמים במעשיהם לבטל את כוונת הציבור בתפלתם ולבטלם מלימוד התורה. ועל זה צווחו קמאי את הפסוק: "הגם לכבוש את המלכה עמי בבית"? ולכן כל אחד יקבל על עצמו להתחזק בנושא זה של כבוד בתי כנסיות ובתי מדרשות, ואם ברצונו לדבר, יקיים בעצמו "יצא לחוץ לדבר". וחלילה וחס להיכנס לביהכ"נ עם מכשיר נייד (כשר) כשהוא פועל.

וכבר אמרו בגמ' מגילה (כח). ת"ר, בתי כנסיות אין נוהגין בהן קלות ראש, אין אוכלין בהן, ואין שותין בהן, ואין ניאותין בהן, ואין מטיילים וכו'. והובא בש"ע (סי' קנא ס"א). ומבואר שם, שבכלל קלות ראש הוא השח שיחה בטלה בביהכ"נ. ובזוה"ק (פר' תרומה דף קלא:): הפליגו מאד באיסור שיחה בטלה בביהכ"נ, ואמרו שם, מאן דמשתעי בבי כנישתא במילין דחול, וי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל, דאחזי דלית ליה אלהא, ולא אשתכח תמן, ולית ליה חולקא ביה ולא דחיל מיניה. והיינו, שמי שמדבר בביהכ"נ בדברי חול, אוי לו, שאין לו חלק באלהי ישראל, שהוא מראה עצמו כמי שאין לו אלוה, וכאילו אין השכינה נמצאת בביהכ"נ, ואין לו חלק באלהי ישראל, ואינו ירא ממנו. [ובבא"ח (פר' ויקרא ס"א) כתב לפרש דברי הזוה"ק הנ"ל, כי הקב"ה נקרא אלהי ישראל, שאין ביניהם שר אמצעי, אבל לגבי אומות העולם נקרא אלהי האלהים, שיש להם אמצעים, וממה שמצינו שהקב"ה השרה שכינתו בבתי כנסיות ובתי מדרשות, המזלזל בהם ומדבר שיחת חולין, נראה שאינו מודה שיש שם השראת השכינה, ולכן אין לו חלק באלהי ישראל].

ודווקא עתה שומה עלינו להראות לפני השי"ת את תשובתנו מהעוון המר והנמהר של שיחת חולין בבתי כנסיות ובתי מדרשות. והוא יתברך ממעון שבתו ישגיח ויראה את מעשינו כי שבנו מדרכינו הרעים, ויחוס ויחמול עלינו, לחדש ימינו כקדם, ולהשיבנו לשפוך שיחתנו ותפילתנו לפניו, ברוב עם ובהדרת מלך, ותחזינה עינינו כשוב שכינתו לציון ובבניין בית מקדשנו נווה אפריון. אמן.

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא הרבנות הראשית לישראל

